

מישפחתית. הושעה קיבוץ שניר מחברותו בקיבוץ הארי צי. הגיב על-כך איש החידור דים, אבשלום קור: „הקיי בוץ-הארצי זה דבר נהדר. בחור יכול לישון עם כל בחור זה, רק לא עם אמה שלו.“

■ הפרופסור לפסיכיאטר ריה, שלמה קולצ'ר, ערך לידיו הקרובים מסיבת יום-הולדת בהגיעו לגבורות. קולצ'ר עובד עדיין באופן חלקי בבית-החולים תל-השומר, למי רות גילו. הוא סיפר לידיו שבימים אלה הוא משלים הכ-נת מחקר מקיף על אמינותם של גלאי-השקר. לדעתו, אין להגזים בחשיבותם של מימ-צאי המכונה.

■ הכתב הירושלמי של ידיעות אחרונות, גר ליאור, סילפן בשבוע שעבר לביתו של השופט המחוזי יעקב בוק, והתנצל לפניו. בוק, הדין במישפסם של עורר-הדין ישאול מרקום ורבי-פקד יהודה אדבן, ביקש מהעיי-תונאים, שהיו נוכחים בעת הדין, שלא לפרסם את ה-ביטויים החריפים שהשמיע מרקום על היי-המין של אחד מקציני-המישטרה הבכירים. ה-עיתונאי ליאור, שנכח ברין-וששמע את התפרצותו של מרקום, יצא מהאולם לפני שהשופט השמיע את בקשתו ופירסם את הביטויים.

■ שמועות עקשניות טר-ענות שלא-הממשלה הציע לעיתונאי אביעזר גורן, כתב ידיעות אחרונות בניו-

השניים ניגשו ליצחק נבון, טופו הושיט את ידו לעבר הנשיא ואמר: „שלום אדוני, אני דודו טופו.“ הנשיא לחץ בחוסר רצון את ידו של טופו, ומייד היפנה את מבטו לעבר האולם. דודו טופו המופתע חיך חיוך מבוויש, עמד נבזך כמה שניות ליד הנשיא וחזר למושב.

דודו טופו היה אחד המוזמנים למסיבת יום-ההולדת שנערכה במישכן הנשיא במלאת עשור לתי-אטרון לילדים ולנוער. כשראה במקום צלמת, ניגש אליה וביקש שתבוא לצלם אותו לוחץ יד לנשיא, אחרי שהנשיא קרא לו אליו.

להגיש תביעה בסכום של עשרה מיליון דולר.

■ כשנשאל מה יעשה עם כל-כך הרבה כסף אם יזכה במישפס, אמר שיקים עיתון מתחרה להארץ, שיבטא את הדעות של בני עדות ה-מיזרח.

במוסף העיתון, ובעיקבות דב-רים שאמר לעיתונאי אב-י ולנטיין, פירסם העיתון מיכ-תב מקורא בו הושווה מוני לאדולף היטלר ולהינריך הימלר, שהתחילו ב-פתרון הסופי, שאתו הוא מתכוון, כביכול, לסיים. מוני טוען ש-דבריו סולפו, והוא מתכוון

כיום, את תפקיד יועץ ראש-הממשלה לענייני-תיקשורת. פורת, היה בין אלה שנמנעו מלהראות את הידיעה שטיל-גרף גולן לעיתונו מארצות-הברית, ובה נאמר שראש-הממשלה הורד מהמטוס במע-לית מיטען בגלל כאבים עזים בבירכו (העולט הזה 2798).

■ הכתב-הצבאי של הטל-וויזיה, רון בן-ישי, שחזר משהייה של שלוש וחצי שנים בחו-ל, ככתב ידיעות אחרו-נות בווינגטון, סיפר על חוויה בלתי נעימה שעברה איתו, לייאורה, שבועיים לפני חזרתם לארץ. בריכבה של ליאורה פגעה משאית ומ-עכה אותה. איתו נתקעה במכונית ולא יכלה לצאת ממ-נה. איש לא ניגש לסייע לה. אמבולנס שעבר במקום ב-מיקרה העבירה לבית-חולים.

■ סופרת-הילדים דב-רה עזבון, שיצאה במישל-חת-סיפרותית לפולין, שבה ל-ארץ לפני סיום מועד הביקור הרישמי, אחרי שכויסה. דברי רה סיפרה שכאשר עלתה ל-רכבת בפולין היה דחק עצום, ורק כשירדה ממנה הרגשה שהתיק, שבו היו מיסמכיה וכל כספה, נעלם. היא דיווחה על-כך למישטרה המקומית ו-מיהרה לחזור לארץ ללא פרו-טה. לדבריה, שורר בפולין מחסור חמור במזון, שהפריע לה מאוד.

■ המשוררת אריאנה הרן, אשתו של הרב שמואל אבידור הכהן, סיפרה כי בעבר העסיק קיבוצה, קבוצת שילר, פועלים שכירים שכוננו במשק „עבודה ערבית“. כיום מעסיק הקיבוץ מתנדבים מחו-ל ולכן יש בקיבוץ „עבודה שוודית“.

■ דובר הפנתרים-השחור רים, מוני יקוב, שחזר לא-מכבר משהות ממושכת באר-צות-הברית, עומד להגיש תבי-עה על הוצאת דיבה נגד היר-מון הארץ. מוני, שבעבר ניהל את תיאטרון המרתף בתל-אביב, רואיין לפני שבועיים

אודנה פורת מנהלת התיאטרון לילדים ולנוער, היתה מאוד נרגשת מהאירוע בבית-הנשיא. היא נשאה נאום קצר בפתחת המסיבה, בו סיפרה על חבלי הלידה הקשים של התיאטרון. פורת, שישבה ליד רעיית הנשיא, הודתה במילים חמות לנשיא ולרעייתו על הכנסת-האור-חים לה זכתה. יצחק נבון, שנאם אחריה, אמר שגם ללא ציון העשור לתיאטרון היה שמח לחשתף במיפעל החינוכי החשוב הזה.

יורק, להיות עורכו של יומון הליכוד. אם אכן נכונה ידיעה זו, הרי שאת הצעתו של בנין-לגולן אפשר לזקוף לזכותו של חברו לשעבר, למערכת העי-תון, אורי פורת, הממלא

מדי קולק ראש עיריית ירושלים, היה בין המוזמנים למסיבה שנערכה בבית הנשיא, והוא בא למישכן אחרי יום עבודה ארוך. כל האורחים התבוננו בו בדריכות ורצו לחיובכה אם הוא מסוגל להירדם גם בעמידה. קולק נשאר במקום עד אחרי סיום ההצגה ועזב מייד אחר-כך.